

## *Zedenlesjes van de tuin der geuren*

'De zedenlesjes, o fortunlijke vorst, behoren tot de verhalen, die ik het beste ken. Ik zal er u een of twee of drie vertellen, welke ik ontleen aan het boek genaamd *De Tuin der Geuren*.'

En koning Sjahriar sprak: 'Begin dan maar vlug, want ik voel mijn ziel vanavond aan een diepe verveling ten prooi. En ik ben er lang niet zeker van, dat je hoofd morgenochtend nog op je schouders staat!'

Maar glimlachend sprak Sjahrazad: 'Welan dan! Doch ik waarschuw u, o fortunlijke vorst, dat deze verhalen, hoezeer zij ook zedenlesjes zijn, in de ogen van grove lieden met een bekrompen geest, de schijn kunnen hebben van lichtzinnige anekdoten!'

En koning Sjahriar zei: 'Dat deze vrees je niet weethoude, Sjahrazad! Niettemin, wanneer je denkt, dat deze zedenlesjes niet kunnen worden aangehoord door die kleine, die neergehurkt aan je voeten op het tapijt naar je luistert, zeg haar dan, zo gauw mogelijk heen te gaan. Overigens is het me niet helemaal duidelijk, wat ze hier doet, dat kleinste.'

Bij deze woorden van de koning vreesde de kleine Doniazad te worden weggejaagd, zij wierp zich in de armen van haar grote zuster, die haar ogen kustte, haar tegen zich aan drukte en haar geliefde ziel geruststelde. Vervolgens wendde zij zich tot koning Sjahriar en sprak: 'Ik geloof toch wel, dat ze kan

blijven. Want het is niet betrispelijk te spreken over de dingen die onder de navel zijn, aangezien voor reine en zuivere zielen alle dingen rein en zuiver zijn!'

En terstond daarop sprak zij:

### DE DRIE WENSEN

Mij gewerd de mare, o fortunlijke vorst, dat een zeker rechtschapen man zijn leven lang had doorgebracht in de verwachting van de wonderbare nacht, die het Boek belooft aan de toegewijde en vurige Gelovigen, die nacht welke genoemd wordt de Nacht van de Mogelijkheden der Almacht, waarin de vrome mens zijn kleinste verlangens vervuld ziet. Welnu, in een van de laatste nachten van de maand Ramadan voelde deze man, nadat hij de ganse dag nauwgezet had gewast, zich plotseling vervuld van goddelijke genaden, en hij riep zijn vrouw en zei haar: 'Luister naar mij, vrouw! Ik gevoel mij vanavond in staat van zuiverheid tegenover de Eeuwige, en stellig zal deze nacht voor mij de Nacht van de Mogelijkheden der Almacht zijn. Daar al mijn wensen en verlangens ongewijfeld zullen worden verhoord door de Beloner, roep ik jou om je van tevoren te raadplegen over de vraag, welke wensen ik het best zal kunnen uiten. Want ik weet dat je een goede raadgeefster bent, en vaak zijn je aanwijzingen mij van nut geweest. Zeg mij dus, welke wensen ik moet doen!'

De vrouw antwoordde: 'O man, hoeveel wensen mag je doen?'

Hij zei: 'Driel'

Zij zei: 'Begin dan aan Allah de eerste van je drie wensen voor te leggen. Je weet, dat de volmaaktheid van de man en zijn vreugden hun zetel hebben in zijn mannelijkheid, en dat de man niet volmaakt kan zijn wanneer hij kuis, eunuch of impotent is. Hieruit volgt, dat hoe aanzienlijker de zebb van de man is, des te groter ook zijn mannelijke kracht en des te verder hij kan voortschrijden op de weg der volmaaktheid. Buig je dus nederig in het stof voor het aangezicht van de Allerhoogste, en zeg: "O Wel-doener, o Edelmoedige, laat mijn zebb groeien tot grote pracht!"

En de man boog zich ter aarde en, zijn handpalmen ten hemel heffende, zei hij: 'O Weldoener, o Edelmoedige, laat mijn zebb groeien tot grote pracht!'

Welnu, nauwelijks was dit verlangen uitgesproken, of het werd vervuld, en ruimschoots, dadelijk en op hetzelfde ogenblik. Want onmiddellijk zag de heilige man hoe zijn zebb opzwol en groter werd, zó geweldig, dat hij geleek op een kalebas, rustende tussen twee grote pompoenen. En het gewicht van dit alles was zó aanzienlijk, dat de eigenaar ervan genoodzaakt was te gaan zitten, als de zebb ging staan, en op te staan als de zebb ging liggen.

Maar deze aanblik schrikte de echtgenote zo zeer af, dat zij telkens als de heilige man haar tot zich riep voor een proefneming, op de vlucht sloeg. En ze riep uit: 'Hoe wil je dat ik de proef neem met dat stuk gereedschap, waarvan een enkele worp in staat is om rotsen van voor tot achter te doorboren?'

Ten einde raad sprak de arme man haar toe: 'O

verfoeilijke vrouw, wat moet ik hier nou mee doen? Het is jouw werk, o verworpenel!'

Zij antwoordde: 'De naam van Allah zij op en om mij! Bid tot de Profeet, o verblinde grijsaard! Ik, bij Allah, ik heb dit alles niet nodig, en ik heb je niet gezegd iets zó geweldigs te vragen! Bid dus de hemel om hem kleiner te maken! Dat zal dan je tweede wens zijn!'

De heilige man hief toen de ogen ten hemel en sprak: 'O Allah, ik smeek u mij te bevrijden van dit geweldige geval, en mij te verlossen van de beslomming welke het mij veroorzaakt!'

En onmiddellijk werd de man glad onder aan zijn buik, zonder enig spoor van een zebb of van eieren, en hij was als een jong, onvolwassen meisje. Doch dit volslagen verlies bevredigde hem niet, noch hem, noch zijn vrouw die hem begon uit te schelden en hem het verwijt maakte, haar voor eeuwig te hebben beroofd van hetgeen haar toekwam. Dethalve gevoelde de heilige man zich uitermate bedroefd, en hij sprak tot zijn vrouw: 'Dit alles is jouw schuld, en is te wijten aan je onzinnige raadgevingen! O vrouw zonder oordeel, ik, ik had het recht om voor Allah drie wensen te uiten, en ik kon naar believen uitkiezen hetgeen mij het meest behaagde onder de goederen van deze en de andere wereld. En zie, nu zijn reeds twee van mijn wensen verthoord, en ik heb er niets aan gehad. Ik ben er zelfs eger aan toe dan tevoren! Maar, daar ik nog een derde wens mag uiten, zat ik mijn Heer vragen, mij terug te geven hetgeen ik bezat bij het eerste begin.'

En hij vroeg het zijn Heer, die zijn wens vervulde. En hij kreeg terug hetgeen hij bij de aanvang bezat.